

Uitwas FSV: vernietiging naheffingsaanslagen en € 25.000 proceskostenvergoeding

Gegevens

Publicatie

NTFR 2022/1078

Instantie

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak

25 januari 2022

Annotator

mr. J.W. Bosman

ECLI

[ECLI:NL:GHARL:2022:488](#)

Belastingjaar

2022

Zaaknummer

20/00839 t/m 20/00842

Relevante informatie

[BPB art. 2](#), [Awb art. 8:75](#), [Wet LB 1964 art. 12a](#)

Inhoudsindicatie

betrouwbaarheid, opstelling van de inspecteur, toeslagen

Samenvatting

Na een boekenonderzoek bij belanghebbende is in 2018 een controlerapport opgemaakt waarin wordt geconcludeerd tot correcties voor de vennootschapsbelasting, de omzetbelasting en de loonheffingen. In de onderhavige procedure zijn de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslagen over de tijdvakken 2013 tot en met 2016 in geding. De aandelen in

belanghebbende worden gehouden door A en zijn fiscale partner B. De Belastingdienst schrijft in mei 2021 aan A dat zijn gegevens zijn vermeld op de Fraude Signalerings Voorziening (FSV) van de Belastingdienst. In een nader stuk in de procedure in hoger beroep schrijft A dat hij meer dan vierhonderd blauwe enveloppen heeft ontvangen en dat er meer dan honderd bezwaar- en beroepschriften zijn ingediend. En dat het boekenonderzoek waarschijnlijk te maken heeft met de vermelding op de FSV-lijst, dat de onderzoeksinspecteur niet integer heeft gehandeld, en dat hij is moegestreden en dat hij en zijn partner ten onrechte als fraudeurs zijn bestempeld. Ter zitting verklaart de inspecteur dat de vermelding op de FSV-lijst volgens hem niet de aanleiding was voor het instellen van het onderzoek. Hof Arnhem-Leeuwarden (25 januari 2022, nrs. 20/00839 t/m 20/00842) houdt de inspecteur voor dat het thans gaat om een deel van de aanslagen, maar dat deze kwestie vraagt om overkoepelend overleg. De inspecteur verklaart dat A inzage in het FSV-dossier heeft gekregen, maar A ontkent dat hij het dossier heeft gekregen en hij wijst erop dat de Belastingdienst gegevens kan hebben gewist en toegevoegd. Het hof vraagt of de rechter de Belastingdienst nog kan geloven. De inspecteur verklaart dat hij zich afvraagt of belanghebbende goed is behandeld en vraagt zich af wat er moet gebeuren als er twijfels zijn met betrekking tot het controlerapport. Na overleg met zijn collega's zegt de inspecteur toe de naheffingsaanslagen loonheffingen te zullen vernietigen en hij verklaart dat hij ook graag de andere belastingzaken wil oplossen. De hoogte van de proceskosten laat hij over aan het hof. Het hof overweegt dat er aanleiding is de inspecteur te veroordelen in de proceskosten van belanghebbende. Er is volgens het hof sprake van bijzondere omstandigheden op grond waarvan het zal afwijken van het tarief in het Besluit proceskosten bestuursrecht (BPB). Het hof acht van belang dat in ieder geval een van de aandeelhouders was vermeld op de FSV-lijst en het hof acht aannemelijk dat deze vermelding grote invloed heeft gehad op het verloop van het onderzoek, op de vaststelling van de naheffingsaanslagen, op de behandeling van de bezwaarschriften en op de opstelling van de inspecteur tijdens de gerechtelijke procedures over de naheffingsaanslagen. Daarbij is relevant dat het gaat om naheffingsaanslagen die zijn gebaseerd op correcties waarvan de inspecteur de bewijslast draagt. De naheffingsaanslagen hebben geleid tot verhoging van het verzamelinkomen van A, waardoor eerdere toeslagen zijn teruggevorderd. Het is algemeen bekend dat hardvochtig is opgetreden bij de terugvordering van toeslagen van personen die op de FSV-lijst stonden. Voorts wijst het hof op de honderden blauwe enveloppen die belanghebbende en diens partner hebben ontvangen, en de meer dan honderd ingediende bezwaarschriften en de aanmerkelijke kosten die zijn gemaakt voor rechtsbijstand. Onweersproken is gesteld dat deze kosten meer dan € 42.000 bedragen, waarvan het grootste deel betrekking heeft op de onderhavige zaken. Het hof vernietigt de uitspraak van de rechtbank alsmede de naheffingsaanslagen en stelt de vergoeding voor de kosten van rechtsbijstand vast op € 25.000.

(Hoger beroep gegrond.)

Noot

De eerste aanbeveling aan de bestuursrechter uit het rapport 'Recht vinden bij de rechtbank' van de Werkgroep Reflectie Toeslagen Rechtbanken is: 'wees actief'. Om rechtsbescherming te bieden, dienen bestuursrechters de relevante feiten en omstandigheden actief te onderzoeken, ter zitting met partijen te bespreken en het resultaat van dit onderzoek te betrekken in hun beoordeling (par. 6.3 en 6.3.1). Het rapport ziet op de bestuursrechter en niet op de belastingrechter. Dat neemt natuurlijk niet weg dat ook de belastingrechter de aanbevelingen ter harte kan nemen. De belastingrechter in casu toont ons hoe een actieve rechter er in de praktijk uitziet. Wat was het geval?

Belanghebbende – een bv met twee aandeelhouders – kwam op tegen naheffingsaanslagen loonheffingen inclusief belastingrente en boetes. De rechtbank vernietigde de boetes, maar liet de aanslagen en de belastingrente in stand. In de procedure bij Hof Arnhem-Leeuwarden bleek dat een van de aandeelhouders was opgenomen in de zogenoemde Fraude Signalerings Voorziening (FSV), lees: de zwarte lijst van de Belastingdienst. Uit een brief van deze aandeelhouder aan het hof volgde voorts dat hij meer dan vierhonderd enveloppen van de fiscus had ontvangen en meer dan honderd bezwaar- en beroepschriften had ingediend.

Ter zitting stelde de inspecteur zich aanvankelijk op het standpunt dat 'de aanslagen waarschijnlijk wel kloppen', om vervolgens – na indringend doorvragen van het hof – toe te zeggen de naheffingsaanslagen integraal te zullen vernietigen.

Ook zegde de inspecteur toe de andere belastingzaken op te zullen lossen.

Het hof kent vervolgens een reële proceskostenvergoeding toe. Belanghebbende had onbetwist gesteld dat hij ruim € 42.000 had besteed aan zijn boekhouder in verband met alle gevoerde procedures tegen de fiscus, waaronder onderhavige procedure. Het merendeel van deze kosten zag op onderhavige zaak. Het hof komt tot een kostenvergoeding van € 25.000. Dat is een begrijpelijke beslissing. Toch bekruipt mij het gevoel dat het hof in dit geval meer had kunnen doen voor de rechtzoekende. Belanghebbende blijft zitten met een bedrag van ruim € 17.000 aan kosten voor rechtsbijstand die vooralsnog niet worden vergoed. Het is immers maar de vraag of de fiscus dit bedrag integraal zal compenseren in de andere procedures. Bovendien duurt het compenseren van burgers door de fiscus lang. Vergelijk de extreem trage compensatie in de toeslagenzaken. Had het hof niet kunnen komen tot een integrale kostenvergoeding, ook in de wetenschap dat een deel van de gemaakte kosten niet zag op kosten voor rechtsbijstand in onderhavige zaak? Ik zou denken: waarom niet? De belastingrechter overcompenseert wel vaker. Vergelijk bijvoorbeeld de toekenning van een immateriële schadevergoeding tegen een geldbedrag dat de aanslag in een bepaalde zaak vele malen overstijgt (vgl. Rechtbank Noord-Nederland 8 februari 2018, nrs. 16/1720 en 16/4574, [NTFR 2018/806](#)).